

Автор: Ивета Попова, гр. Разград

Бодро крачи минувача

Обичам да ходя пеша,
да се радвам на клони и птици,
тръгвам с радост, щом го решава,
с много вяра в мояте зеници.

Просторът, небето, равния друм,
коте, което минава,
дори далеч от градския шум
колко обич в мене остава.

Отминава радостно всеки ден,
говори тревата зелена,
топло чувство напира у мен
към новия ден устремена.

Към парка

Приключи работният ден,
желание има у мен,
на разходка към парка поемам,
нови висини да превземам.

Тихо дъждецът ръми
от дълбоките висини,
крачка по крачка отмервам
и към парка напредвам.

Въздухът е кристален и свеж,
няма от колите ехтеж,
в парка е много красиво,
нищо, че небето е сиво.

Капки по чадъра шумят,
паркът е съвършено излят,
виждам дори минувачи,
обичат го хората значи.

Алеи широки и чисти,
душата ми мигом пречисти,
дори във дъждовния ден
щастие има за мен!